Motion

1982/83: 1025

Oskar Lindkvist

Program för mikroelektronikens utveckling

Utvecklingen inom elektronikområdet går nu mycket snabbt i fråga om såväl forskning som industriell tillämpning. Som bekant spelar introduktionen av s. k. mikroprocessorer (mikrodatorer, chips) en central roll härvidlag. De innebär dels utomordentligt drastiska kostnadssänkningar, dels lika drastiska ökningar av den informationsmängd som kan hanteras av en människa såväl i industriella sammanhang som allmänt vid informationsbehandling.

Mikroelektroniken är vidare ett område där det är klart otillräckligt att lita till marknadens krafter för att i detta skede av utvecklingen åstadkomma en bredd och spridning av tekniken. De länder där tillämpningen och forskningen inom mikroelektroniken har kommit längst, Japan och USA, har startat utomordentligt stora, samhälleliga projekt i samverkan med näringslivet för att åstadkomma en bred introduktion av tekniken. Det bör understrykas att det i USA ingalunda endast gäller militära tillämpningar. Många av de mindre mikrodatorföretag som växt upp inom landet de senaste åren har baserats på civila, statliga beställningar. Också i andra länder, såsom Frankrike, har stora nationella projekt påbörjats.

I Sverige har mikroelektronikens möjligheter och problem analyserats i en rad olika utredningar, framför allt i data- och elektronikkommittén och genom industriverkets utredningar. Samhällsstöd till utvecklingsprojekt har givits i olika sammanhang av bl. a. STU. Vid högskoleorter där elektronisk forskning bedrivs har olika regionala projekt byggts upp – kring KTH i Stockholm och vid Göteborgs och Linköpings universitet. Kommersiell produktion av halvledare finns i två företag i Stockholmsregionen. Därutöver finns många, särskilt mindre, företag som på olika sätt representerar industriella tillämpningar av mikroelektronik. I förhållande till behoven, marknadsmöjligheter, nödvändiga konkurrensinsatser etc. är emellertid den svenska tillämpningen av mikroelektronik mycket blygsam. Samverkan mellan forskning och industri har i stort kommit till stånd genom mer eller mindre spontana regionala initiativ och STU:s engagemang.

I en del andra länder har man ansett det nödvändigt att ta initiativ till samlade nationella program för att komma över de hinder som ett ensidigt förlitande på marknadskrafterna skapar i fråga om datatekniken.

Såväl när det gäller tillämpningen av mikroelektronik i service- och tjänstesektorn som i fråga om integration i industriella tillämpningar bör regeringen snarast igångsätta omfattande program för att främja att den nya tekniken leder till en ökning och stabilisering av sysselsättningen, inte till en

ensidig bortrationalisering av arbeten på ett fåtal stora företags villkor.

En lång rad utredningar har, som tidigare nämnts, givit värdefullt underlagsmaterial om elektronikens allmänna möjligheter och problem. Det behövs nu ett sammanhållet program med en målbestämning från regeringens sida.

Det är angeläget med en målbestämning från regeringens sida om att, i alla samhällsled, genom forskning, beställningar och annan styrning utveckla mikroelektroniken i Sverige så att sysselsättning med ett socialt värdefullt innehåll prioriteras. Tekniken bör användas för att i största möjliga utsträckning sprida arbetstillfällen till människor och områden där sysselsättningsproblemen bedöms bli stora i framtiden.

Mot bakgrund av vad ovan sagts får jag hemställa

att riksdagen hos regeringen begär att ett sammanhållet program utarbetas för mikroelektronikens utveckling i Sverige så att sysselsättningen främjas i enlighet med vad som angivits i denna motion.

Stockholm den 25 januari 1983

OSKAR LINDKVIST (s)